

Spre Damasc

Spre Damasc, Pavel cu-nsoțitorii
A plecat să-i aducă legați,
Ca pe hoți, ca pe răufăcătorii,
Pe creștinii cei adevărați.
Dar pe drum o lumină cerească,
Cu a ei străluciri de nespus,
L-a chemat, l-a strigat să se-oprească,
Fiindcă el prigonea pe Isus.

Cor:

Și astăzi un glas din lumină,
Te cheamă să-ți dea ajutor.
(:Întoarce-te, vino la Domnul,
Și nu mai fi prigonitor:)

Tremurînd, îngrozit, el răspunde:
"Doamne, spune-mi Te rog, cine ești?"
"Sînt Isus, Mesia Salvatorul,
Căci pe Mine tu Mă prigonești.
Ai legat, ai lovit fără milă,
Pe ai Mei ucenici neîncetat.
Ți-ar fi greu ca să dai cu piciorul
În țepușul ce tu l-ai purtat."

Îngrozit, neștiind ce să facă,
Omul orb pe Isus l-a-ntrebat:...
"La Damasc vei primi dezlegare,
Mergi 'nainte," Isus l-a-ndemnat.
Și ieșindu-i prorocul în cale,
Anania lui Saul i-a spus,
Să primească botezul în apă,
Să-L urmeze pe Domnul Isus.

Atunci Saul cu rîvna cea mare,
Deveni ucenic credincios.
Printre neamuri, la multe popoare,
El vestea mîntuirea-n Christos.
Vas de aur, de preț, cu lumină,
Cu putere și har îmbrăcat,
El chema păcătoșii să vină
La Isus care a înviat.

Amin